

grudzień 2025r.

Drodzy Przyjaciele,

wszyscy jesteśmy Pielgrzymami nadziei, co w szczególny sposób mogliśmy przeżywać w mijającym już Roku Jubileuszowym. Wdzięczne za dar tego czasu i przekonane, że nawzajem towarzyszymy sobie w pielgrzymowaniu, pragniemy podzielić się z Wami tym odcinkiem drogi, który był naszym udziałem.

W życiu całego Zakonu Kaznodziejskiego bardzo ważnym wydarzeniem była Kapituła Generalna sprawowana na przełomie lipca i sierpnia w krakowskim klasztorze naszych Braci. Zgromadzili się na niej, pod przewodnictwem generała br. Gerarda Timonera prowincjałowie z całego świata oraz przedstawiciele pozostałych gałęzi Zakonu, by w ciągu trzech tygodni pracy wytyczyć najistotniejsze kierunki i sposoby realizacji misji Zakonu. Na zaproszenie generała mniszki reprezentowała nasza przeorysza, s. Stanisława, biorąc czynny udział w obradach. W trakcie Kapituły odbyło się też spotkanie Rodziny Dominikańskiej, w którym w naszym imieniu wzięła udział s. Miriam.

W ramach współpracy klasztorów z Czech, Polski i Wilna odbyły się dwa spotkania mistrzyń wraz z siostrami w formacji początkowej. Jedno z nich, w maju, w klasztorze Sióstr na krakowskim Gródku poświęcone było zagadnieniu życia wspólnego, natomiast we wrześniu w tym samym gronie, lecz łącząc się on-line, skupiliśmy się na temacie przyjaźni.

Ważnym elementem łączności z całym Zakonem były dla nas wizyty sióstr z Uherskiego Brodu, a także przedstawiciele tercjarzy dominikańskich z Poznania i Krakowa. W październiku odwiedziła nas Przewodnicząca Stowarzyszenia św. Jacka łączącego nasze klasztory z kilku krajów Europy - s. Marina Dirks z Regensburga. Była to okazja do spotkania i rozmów, które przybliżyły nam aktualną sytuację pozostałych wspólnot Stowarzyszenia i dały możliwość wzajemnego wsparcia i dzielenia się nadzieją na przyszłość.

Kolejna z wizyt miała już inny charakter – s. Natallia Yankouskaya z irlandzkiego klasztoru w Droghedzie wraz z br. Jakubem Gonciarzem, delegatem Prowincjała, przeprowadzili w październiku w naszej wspólnocie wizytację kanoniczną. Był to intensywny czas siostrzanych i braterskich rozmów będących wyrazem troski o jak najpełniejszą realizację powołania każdej z nas i nas wszystkich jako wspólnoty.

W naszej formacji duchowej i intelektualnej, jak zawsze, wspierali nas Bracia głosząc rekolekcje oraz prowadząc wykłady. Tym razem, korzystając z możliwości zdalnych połączeń, wraz z siostrami z Krakowa, Radoń, Pragi i Wilna podążaliśmy za tekstami Ksiąg Prorockich Starego Testamentu prowadzone przez br. Łukasza Popko z klasztoru w Jerozolimie. Brałyśmy też udział w kolejnym cyklu wykładów im. Jacka Woronieckiego, gromadzących Rodzinę Dominikańską – ich temat wpisał się w motyw pielgrzymowania: „Podróż ku Bogu - ucząc się od poetów i mistyków” a wykładowca, br. Paul Murray, w niezwykle głęboki sposób dzielił się swoją wiedzą, ale też duchowym doświadczeniem.

Otaczając modlitwą wszystkich kapłanów, szczególną troską obejmujemy tych, którzy niosą ludziom Boże Słowo i sakramenty w trudnych warunkach i odległych miejscach. Tym większą radością są dla nas ich odwiedziny, podczas których dzielą się swoim doświadczeniem i opowiadają o ludziach, do których są posłani: o ich nadziejach, niepokojach, o ich bólu i pięknie spotkania Boga w najbardziej niesprzyjających warunkach. Jednym z takich spotkań była wizyta br. Andrzeja Kamińskiego, który niemal od początku wojny w Ukrainie posługuje w Charkowie. W czerwcu przyjechał do nas również ks. Roman Rusinek z Pallotyńskiego Sekretariatu Misyjnego, aby opowiedzieć nam o ich działalności, zwłaszcza o programie Duchowej Adopcji Serca.

Od kilku lat mamy przyjemność otwierać nasz kościół dla muzyków, co sprawia, że nie tylko przybywający z okolicy goście, ale i my same możemy uczestniczyć w pięknych koncertach. W tym roku miały miejsce dwa takie wydarzenia: w maju, z okazji Dnia Matki, wystąpiła Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Dąbrowy Zielonej, a we wrześniu odbył się koncert organowy p. Tadeusza Barylskiego, któremu towarzyszył chór z Parafii św. Joachima w Sosnowcu.

Z racji przerwy w pracach konserwatorskich w kościele mogłyśmy zatroszczyć się o przestrzeń naszej codziennej modlitwy i przeprowadziłyśmy długo wyczekiwany remont chóru zakonnego, w którym sprawujemy liturgię. Przy okazji podjęłyśmy decyzję o stworzeniu w naszym klasztorze dodatkowego miejsca dla osobistej modlitwy i mamy nadzieję, że w przyszłym roku uda się nam urządzić małą kaplicę adoracji.

Zmienia się również nasz wewnętrzny klauzurowy ogród. Chcemy, żeby bardziej sprzyjał modlitwie i pozwalał odpocząć. W maju nasi Kapelani poświęcili nową figurkę Maryi Niepokalanej, natomiast jesienią przygotowaliśmy zaciszne miejsca dla św. Józefa z Dzieciątkiem.

Kończąc ten list, chcemy Wam, drodzy Przyjaciele, serdecznie podziękować za całe dobro, jakiego od Was doświadczamy, za duchowe wsparcie, życzliwość i wszelką materialną pomoc. Ze swej strony zapewniamy, że jesteście codziennie obecni w naszej pamięci i modlitwie.

W tym niespokojnym czasie łączymy się w modlitwie o Boże miłosierdzie nad całym światem i nad każdym z nas. Niech Jezus, którego wyczekujemy, przyniesie nam wszystkim głęboki pokój. Wasze troski i radości zawierzymy dobremu Bogu przez Maryję i św. Annę.

siostry dominikanki